

Refleksjonsbrev Luna, mars

Det forrige refleksjonsbrevet ble avsluttet med følgende spørsmål: *Barna leter etter utfordringer, og trenger dem for å utvikle seg, men hvilke nye løsninger har vi mulighet til å tilby? Og hvordan vil de påvirke barnas lek og utforskning?*

Løkken (2004), sier at kroppen er «det første» og mener med det at det er gjennom kroppslig utforskning og lek at barnet blir kjent med seg selv og sine omgivelser. Videre står det at «den kroppslige leken blir derfor også den «første» for barn, og nettopp derfor er tilgang til areal og materiell som inviterer til kroppslig lek, viktig i barnehagen. I barnehagen er derfor det fysiske miljøet av stor betydning for barnas motoriske utvikling, siden denne utviklingen skjer som et resultat av at barna bruker kroppen i fysisk aktivitet og lek». (Boltrelek i barnehagens innemiljø, s.68)

Vi utarbeidet derfor en tittel for prosjektarbeidet fremover: "Hvordan kan vi skape et motorisk

utfordrende fysisk miljø, som styrker relasjonene mellom 1-åringene?". Denne tittelen vil ligge til grunn for videre refleksjoner i dette brevet. Vi valgte dette fokuset i prosjekt fordi vi opplever at aktivitet hvor barna er fysisk aktive er et samlingspunkt for barna. For å kunne videreutvikle prosjektet som handler om **barna i fysisk aktivitet** og la det leve i hverdagen, er vi opptatt av å bruke tid på å reflektere sammen i teamet. Dette gjør at vi sammen kan se nytt på ting, og dele ulike observasjoner fra hverdagen sammen

med barna. Hva ser vi at barna er opptatt av? Hvilke nye utfordringer kan vi tilby? Hvilke møteplasser samles flest barn rundt? Hvor er barna fysisk aktive? Og hvordan kan vi som voksne være støttende og tilstedeværende i de ulike møtene?

Så hvorfor er det viktig at vi tilrettelegger det fysiske miljø etter barnas interesser? Og hvordan går vi frem i arbeidet med det fysiske miljøet? Ved å se på disse spørsmålene er det nødvendig å nevne hvordan vi jobber med det fysiske miljøet på avdelingen. Hva tilbyr vi barna?

Når vi jobber med prosjekt på avdelingen, er endring av det fysiske miljø en viktig del av arbeidet. "Puterommet" har derfor blitt oppdatert med nye materialer som byr på mer utfordrende klatremuligheter. Vi opplever at mange av barna trenger større utfordringer, og viser stor glede når de mestrer det. Vi er opptatt av å være tilstedeværende hele veien, slik at vi kan støtte de og veilede barna når de trenger det.

Ved å se på prosjektittelen er det vesentlig å se på alle de ulike fysiske miljøene vi kan bruke sammen med barna. Alle de ulike møteplassene, som barna kan ha felles erfaringer rundt, eller ulike erfaringer. Det er lett å tenke at fysisk miljø kun handler om avdelingen og endringer man gjør der, men fysisk miljø i møte med barn er mer enn som så. I følge Fjørtoft, 2010 er barnehagens ansvar å sørge for at det fysiske miljøet i barnehagen og nærmiljøet blir brukt slik at barna får bevegelsesutfoldelse og utfordringer som fører til læring og motorisk utvikling (Kroppslighet i barnehagen: s.196). Vi bruker derfor også gymsalen på skolen, og tilrettelegger her slik at barna får brukt kroppen på nye måter. Vi balanserer, klatrer, hopper, kaster ball, løper osv. Uteområdet og andre rom i barnehagen er også en viktig del av dette arbeidet, men mer om dette kommer lenger ned i brevet.

Rammeplanen for barnehager sier: *"Barna skal inkluderes i aktiviteter der de kan få være i bevegelse, lek og sosial samhandling og oppleve motivasjon og mestring ut fra egne forutsetninger. Barnehagen skal bidra til at barna blir kjent med kroppen sin og utvikler bevissthet om egne og andres grenser.* (rammeplan,2017)

I arbeidet med prosjektet tilbyr vi barna ulike rom og steder i og utenfor barnehagen. Et spennende sted som samler mange av barna er trappen ned til hovedbygget. Vi opplever at barna har ulike erfaringer med å gå i rapper, og dette gjør det spennende. Noen har trapper i huset, mens andre har lite erfaring med å gå i trapper. Vi bruker derfor ofte tid på å gå i trappene.

Hvordan skal vi komme oss ned trappen? Må vi sette seg på rompa? Åle seg ned baklengs? Holde seg i rekkverket mens man går? Kan det være godt å holde en voksen i hånda? Barna finner metoder som gjør at de mestrer, samtidig ser vi at det skaper utfordringer som de velger ulike måter å løse.

Hva skjer når vi tar på uteklærne våre og beveger oss til

klatrestativet og trappen ute? Blir det mer utfordrende enn når vi går i trappen inne? «Utendørs lek er i storgrad kombinert med bevegelse og fysisk aktivitet». Forskeren Baranowski hevder at den beste garantien for at barn er i fysiskaktivitet og bevegelse, er at de er ute. (Kroppslighet i barnehagen, s.185). Vi ser at mye tøy gjør at det er vanskeligere for barna å bevege seg, samtidig som de finner andre metoder for å komme seg opp og ned. Her er trappen smalere og barna kan holde seg i rekkverket på begge sider.

Gjennom arbeidet med prosjektet på Luna er voksenrollen en vesentlig faktor i dette arbeidet. Vi har sammen trukket frem noen egenskaper vi er opptatt av i møte med barna: Støttende stillas, pådriver, initiativtaker, rollemodell og tilstedeværelse. Disse punktene er med oss hele tiden i hverdagen. Vi deltar i lek og samspill med barna, og bruker humor som et virkemiddel i disse møtene. Vi jobber for å skape trygghet og tilhørighet for barna på Luna.

Hvor går veien videre? Hvilke nye møteplasser skal vi utforske med barna? Vil vi møte på nye, spennende utfordringer ute? Vil flere og flere mestre trappen inne og ute? Og hvordan kan vi fortsette arbeidet med å tilrettelegge det fysiske miljøet på avdelingen? Vi fortsetter prosjektarbeidet med fokuset på barna i fysisk aktivitet, og er spent på hvor veien tar oss.